

دریچه

دانش آموز عضو هلال احمر کادوی تولد خود را به سیل زدهگان اهدا کرد

دانش آموز پایه هشتم دوره متوسطه از دبیرستان غیرانتفاعی دخترانه اندیشه سازان قوچان کادوی تولد خود را به سیل زدهگان سیستان و بلوچستان اهدا کرد.

مسعود براننده، سرپرست جمعیت هلال احمر قوچان گفت: «در راستای جمع آوری کمک های مردمی برای مناطق سیل زده سیستان و بلوچستان، طرح سیل مهربانی همکلاسی ها برای جمع آوری کمک های نقدی و غیرنقدی شامل لوازم تحریر و کیف، کتاب و کفش همزمان با سراسر کشور در سطح دبیرستان های شهرستان اجرا شد.»

او ادامه داد: «دانش آموزان با همراهی اولیای خود کمک های نقدی و غیرنقدی را به سیل زدهگان جنوب و جنوب شرق کشور برای ساخت مدارس و تهیه لوازم تحریر، نوشت افزار و البسه اهدا کردند.» براننده در پایان گفت: «مونا نظام دوست، دانش آموز پایه هشتم دبیرستان دخترانه غیرانتفاعی اندیشه سازان قوچان و عضو کانون دانش آموزی هلال احمر مبلغی را که به عنوان هدیه در مراسم جشن تولد خود دریافت کرده بود در راستای اهداف به سیل زدهگان جنوب و جنوب شرق کشور اهدا کرد.»

طرح سیل مهربانی همکلاسی هادر کاشمر اجرا شد

رئیس جمعیت هلال احمر شهرستان کاشمر بیان کرد: «طرح پویش «سیل مهربانی همکلاسی ها» فرصتی برای فراگیری مهارت های همدلی بین دانش آموزان است.»

احمد رضایور با اشاره به خسارات سیل اخیر در کشور و لزوم کمک رسانی به سیل زدهگان اظهار کرد: «اعضای کانون دانش آموزی دبیرستان فاطمه الزهرا (س) حکمت قلعه بالا با جمع آوری کمک های غیرنقدی از بین دانش آموزان در این طرح مشارکت کردند.» او تصریح کرد: «با مشارکت در این پویش به دانش آموزان و کودکان در مناطق آسیب دیده یادآوری شویم که هم وطنان شان آنها را فراموش نکرده و تنها نخواهند گذاشت تا در کنار کاهش مشکلات معیشتی از آلام روحی و فشار روانی آنها نیز کاسته شود.» علی مسعودی، رئیس هلال احمر چناران گفت: «طرح سیل مهربانی همکلاسی ها در روز اول بهمن ماه در سطح مدارس شهرستان با حضور دانش آموزان اجرا شد.»

تدریس امداد و کمک های اولیه در دانشگاه های فرهنگیان استان اصفهان

با برگزاری نشست مشترک مسئولان جمعیت هلال احمر استان اصفهان و مسئولان واحدهای دانشگاه فرهنگیان این استان در ساختمان مرکزی دانشگاه فرهنگیان، تدریس امداد و کمک های اولیه به دانشجویان این دانشگاه ها به عنوان درس اجباری تصویب شد.

به گزارش روابط عمومی جمعیت هلال احمر استان اصفهان، حیدرعلی خانبازی با اشاره به اهمیت و ضرورت آموزش امداد و کمک های اولیه در جامعه گفت: «دانشجویان قشر پویای جامعه هستند و آموزش امداد و کمک های اولیه به ایشان، علاوه بر توانمند شدن افراد زمینه ساز بسط این آموزش هادر جامعه است.» او افزود: «با توجه به اینکه دانشگاه فرهنگیان دارای ظرفیت تربیتی معلمان جامعه است، انتقال این آموزش هادر این بستر به خوبی و در بهترین حالت ممکن محقق شده تا به نسل های بعدی نیز منتقل شود.»

معاون جوانان استان اصفهان با اشاره به حضور سرپرست جمعیت هلال احمر استان، روسای ادارات ستادی و روسای شعب جمعیت هلال احمر شهرستان هایی که دارای دانشگاه فرهنگیان هستند در این جلسه افزود: «هماهنگی های داخل جمعیتی و تعاملات برون سازمانی با مجموعه دانشگاه فرهنگیان انجام پذیرفته است، تا بیش از پیش شاهد ایجاد و تقویت کانون های دانشجویی و انجام فعالیت های بشردوستانه در این دانشگاه ها باشیم.»

او ضمن قدر دانی از مسئولان استانی دانشگاه فرهنگیان و روسای پردیس های شهید رجایی و شهید باهنر گفت: «دانشجویان ورودی سال ۹۸ به بعد این دانشگاه ها، طبق این تفاهم نامه موظف اند آموزش امداد و کمک های اولیه را به عنوان یک واحد درس اجباری بگذرانند.»

خانبازی تصریح کرد: «امید است با استمرار این آموزش ها و برگزاری دوره های تربیت مربی ویژه علاقه مندان، بیش از پیش شاهد ارتقای سلامت، خود امدادی و دیگر امدادی در جامعه باشیم.»

RCS.ir

داوطلب جمعیت هلال احمر در گفت و گو با «شهروند»:

کورسوی امید مردم در روستاهای فراموش شده

«مردم به هلال احمر باور دارند و به همین دلیل وقتی هلال احمر قرار است کلاس های کمک های اولیه را در یک روستا برگزار کند، همه می آیند و بزرگ و کوچک در این کلاس ها شرکت می کنند»

«خواخسروی هم در روستاهای کرمان حضور پیدا می کند و هم خراسان جنوبی، با آنکه خانه زندگی اش دریافت کرمان است اما محرومیت های شهر خودش قاننات سبب شده است که نسبت به مردم آنجا احساس مسئولیت کند»

«ملیحه محمود خواه» هشت سال می شود که زندگی حواتغییر کرده است، خواهرش را به مرکز هلال احمر می برد و ساعت ها پشت در منتظر می ماند تا کلاس خواهرش تمام شود اما یک روز کنجکاوی به جانش افتاد تا ببیند کلاس چطور برگزار می شود. صبح روز بعد به همراه خواهرش به کلاس رسید درهای خود را قفل کرد و دنبال خواهرش وارد مرکز هلال احمر شد با آنکه کلاس های معلم های استان خراسان جنوبی برگزار می شد اما با روی باز او استقبال شد. همین رفتار خوب مریبان جمعیت هلال احمر سبب شد زنی که می خواست یک بار حضور در کلاس امداد و نجات را تجربه کند، دیگر نتواند از این کلاس هادل بگذرد و پس از هشت سال نیز هنوز هر روز با شوق از خواب بیدار می شود تا خودش را به کلاس برساند. از آن روز دیگر حضور در کلاس همه دغدغه خواخسروی شده و زندگی اش با کار در هلال احمر گره خورده است؛ گره ای که حاضر نیست برای لحظه ای هم آن را باز کند. زندگی این زن در کار امداد و نجات رنگ و بوی دیگری به خود گرفته است. حالا برنامه های زندگی اش را بر اساس فعالیت هایش در هلال احمر می چیند و همسر و بچه هایش هم می دانند که او یک امداد گردا و داوطلب هلال احمری است.

روستاهایی که حوا به آنجا می رود و روستاییان را آموزش می دهد، برای خودش یک پا امدادگر شده اند. همین چند وقت پیش رگ پای یکی از گاوهای بتول خانم در روستای سرگین وقتی از پرچین عبور می کرد، پاره شد و بتول خانم با آموزش های امدادی که دیده بود توانسته بود جلوی خونریزی پای گاو را بگیرد. در واقع این اتفاقات کار را برای هلال احمر و خانم خسروی سخت تر و شیرین تر کرده است؛ زیرا مردم می دانند هلال احمر کورسوی امیدی است که در روستاهای فراموش شده آنان می درخشد.

حوا بغض می کند و تعریف می کند که برخی از روستاها در فقر مطلق به سر می برند؛ حتی گاهی غذایی برای خوردن ندارند و همان جا بغضش می ترکد و با گریه می گوید: «ماه رمضان سال گذشته وقتی برای برگزاری کلاس به یکی از روستاهای اطراف کرمان رفتم، متوجه شدم که برخی از اهالی روستا حتی مواد غذایی ندارند که برای افطار و سحر خود درست کنند؛ آن شب از شدت ناراحتی نتوانستم بخوابم وقتی موضوع را با شوهرم مطرح کردم، او تمام پس اندازش را به من داد و از من خواست با آن مواد غذایی بخرم. با هلال احمر بافت نیز صحبت کردم و با هزینه ای که آنها به من دادند، توانستم مقداری مواد غذایی تهیه کنیم؛ آن را برای روستاییان ببرم.»

خواخسروی هم در روستاهای کرمان حضور پیدا می کند و هم خراسان جنوبی با آنکه خانه و زندگی اش در بافت کرمان است اما محرومیت های شهر خودش قاننات سبب شده است که نسبت به مردم آنجا احساس مسئولیت کند. شوهرش هم پا به پای او می آید و در نبود حوا از بچه ها مراقبت می کند. اینجا سبب که معنای صبر و گذشتی که در هلال احمر آموزش داده می شود، در زندگی شخصی آنها تبلور پیدا می کند. خودش هم تا جایی که توان دارد تلاش می کند تمام آموخته هایش را به مردم در روستاها منتقل کند. آن قدر روستاییان خوب آموزش می بینند که بارها از او خواسته اند به صورت داوطلبانه در بیمارستان حاضر شوند و بتوانند آموزش هایی را که دیده اند، به صورت عملی اجرایی کنند اما هیچ وقت این فضا در اختیار آنها قرار نمی گیرد. ایده های زیادی نیز مطرح می شود چه از طرف داوطلبان هلال احمر و چه از طرف مردم روستا اما این ایده ها نیز گاهی اجرایی نمی شود؛ زیرا با کمبود بودجه روستاها و این موضوع تنها به استان و شهر آنها مربوط نمی شود و به همین دلیل بسیاری از آرزوهایی که می خواهند اجرایی شود، بی پاسخ می ماند.

اما همین مقدار نیز برای خواخسروی راضی کننده است؛ زیرا به نظر او آن قدر امکانات در برخی از روستاها کم است که همین میزان آموزش نیز برای آنها بسیار اهمیت دارد و گاهی به دلیل یک اتفاق کوچک و نبود مراکز درمانی در این روستاها مردم به شدت دچار مشکل می شوند و اگر مردم با اولین اصول درمانی و امدادی آشنایی داشته باشند، می توانند خودشان برخی از مشکلات را برطرف کنند.

خواخسروی از سال ۹۰ پای ثابت کلاس های هلال احمر است و حالا خودش دیگر مربی کلاس های آموزشی هلال احمر در روستاهای دوردست خراسان جنوبی است؛ در حالی که به واسطه شغل همسرش ساکن بافت کرمان شده است. به خاطر علاقه ای که به کار در هلال احمر دارد، ماه ها در قاننات می ماند تا دوره های کلاسش به پایان برسد و به قول خودش اگر همراهی شوهر و بچه هایش نباشد، نمی تواند تا این اندازه برای کار در هلال احمر وقت انرژی بگذارد.

آشنایی حوا با هلال احمر رنگ و بوی زندگی او را به کلی تغییر داده است. خودش می گوید: «هلال احمر در همه ابعاد زندگی ما اثر گذاشته است؛ حتی نوع رفتار ما با اعضای خانواده تغییر کرده است. باورتان نمی شود که صوری و گذشت در زندگی ما تعریف شده است و همه اعضای خانواده این دو خصیصه را امتحان می کنند و اینها از برکت آشنایی با هلال احمر است. حتی بچه های نیز صبور تر شده اند و با کار من کنار می آیند و اگر زمانی به خاطر بچه های خواهم کلاسی را کنسل کنم با مخالفت شدید آنها روبه روم می شوم.»

حوا در روستاهای دوردست خراسان جنوبی کلاس های دوره ای برگزار می کند؛ آنجا که به قول خودش مردم در شرایط سخت مالی به سر می برند. او معتقد است که برگزاری این کلاس ها در این روستاها بسیار اهمیت دارد؛ زیرا می تواند هزینه هایی را که مردم گاهی باید برای برخی از کارهای درمانی پرداخت کنند و توان آن را ندارند، کم می کند. خسروی می گوید: «وقتی هلال احمری باشی نگاه مردم به تو تغییر می کند؛ نام و نشان هلال احمر برایشان ارزش دارد. اگر کار و مشکلی در روستا رخ دهد انتظارها از هلال احمری ها بیشتر است؛ زیرا مردم مطمئن هستند در حوادث و مشکلات این هلال احمر است که به دادشان می رسد. در واقع مردم به هلال احمر باور دارند و به همین دلیل وقتی قرار است هلال احمر کلاس های کمک های اولیه را در یک روستا برگزار کند، همه می آیند و بزرگ و کوچک در این کلاس ها شرکت می کنند؛ اما نکته اینجا سبب است که از همه این کمک ها استفاده می کنند و آن را به کار می بندند و این آموزش هایش می تواند حتی جان برخی از روستاییان را نجات دهد.»

خراسان جنوبی را به عقرب های بزرگ و زهدارش می شناسند. حوا تعریف می کند که در روستاهای قاننات عقرب زیاد است و هزارچندگاهی عقرب زدگی برای یکی از اهالی مشکل ایجاد می کند و به همین دلیل نحوه برخورد با عقرب و مارگزیدگی از جمله درس هایی است که در کلاس های امداد و نجات جمعیت هلال احمر تدریس می شود؛ اما دقیقاً روزی که درس عقرب زدگی داشتیم عقرب یکی از اهالی را گزید و همسر او که در کلاس ها شرکت می کرد با آموزش هایی که دیده بود، توانسته بود تا قبل از رسیدن اورژانس زهر عقرب را از پای شوهرش بیرون بیاورد. حتی وقتی تکنیسین های اورژانس به محل رسیده بودند از اقدامات به موقع همسرش تشکر کردند. حالا اهالی

ن

حوا کلاس های دوره ای در روستاهای دوردست خراسان جنوبی برگزار می کند؛ آنجا که به قول خودش مردم در شرایط سخت مالی به سر می برند. او معتقد است که برگزاری این کلاس ها در این روستاها بسیار مهم است؛ زیرا می تواند هزینه هایی را که مردم گاهی باید آن را پرداخت کنند و توانش را ندارند، کم کند